

The King of Complexity: Introducing King David

Part 1/4: A Jewish King: Triumph or Tragedy?

“My Servant David” (?)

1. 1 Melachim 11:30-39

- ל** וַיִּתְפֹּשׂ אַחִיָּה, בְּשַׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו; וַיִּקְרַעֶהָ--שְׁנַיִם עָשָׂר, קָרְעִים. **30** And Ahijah laid hold of the new garment that was on him, and rent it in twelve pieces.
- לא** וַיֹּאמֶר, לִיְרֹבָעָם, קַח-לְךָ, עֶשְׂרֵה קָרְעִים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הֲנִי קֹרֵעַ אֶת-הַמְּמַלְכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה, וְנָתַתִּי לְךָ, אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׁבָטִים. **31** And he said to Jeroboam: 'Take thee ten pieces; for thus saith the LORD, the God of Israel: Behold, I will rend the kingdom out of the hand of Solomon, and will give ten tribes to thee--
- לב** וְהִשְׁבֵּט הָאֶחָד, יִהְיֶה-לוֹ--לְמַעַן עֲבָדִי דָוִד, וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי בָּהּ, מִכָּל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל. **32** but he shall have one tribe, for My servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel--
- לג** יַעַן אֲשֶׁר עָזְבוּנִי, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְעִשְׂתֹרֶת אֱלֹהֵי צִדוֹן, לְכִמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב, וּלְמִלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן; וְלֹא-הִלְכוּ בְּדַרְכֵי, לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי--כַּדָּוִד אָבִיו. **33** because that they have forsaken Me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Zidonians, Chemosh the god of Moab, and Milcom the god of the children of Ammon; and they have not walked in My ways, to do that which is right in Mine eyes, and to keep My statutes and Mine ordinances, as did David his father.
- לד** וְלֹא-אֶקַּח אֶת-כָּל-הַמְּמַלְכָה, מִיָּדוֹ: כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנֶנּוּ, כָּל יְמֵי חַיָּו, לְמַעַן דָּוִד עֲבָדִי אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי אֹתוֹ, אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי. **34** Howbeit I will not take the whole kingdom out of his hand; but I will make him prince all the days of his life, for David My servant's sake, whom I chose, because he kept My commandments and My statutes;
- לה** וְלִקְחֹתִי הַמְּלוּכָה, מִיַּד בְּנוֹ; וְנָתַתִּיהָ לְךָ, אֶת עֶשְׂרֵת הַשְּׁבָטִים. **35** but I will take the kingdom out of his son's hand, and will give it unto thee, even ten tribes.
- לו** וּלְבְנוֹ, אֶתֶּן שְׁבֵט-אֶחָד--לְמַעַן הִיֹּת-נֵיר לְדָוִד-עֲבָדִי כָּל-הַיָּמִים לְפָנַי, בִּירוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי לִי, לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם. **36** And unto his son will I give one tribe, that David My servant may have a lamp alway before Me in Jerusalem, the city which I have chosen Me to put My name there.
- לז** וְאֵתְךָ אֶקַּח--וּמְלַכְתָּ, בְּכָל אֶשְׁר-תִּצְאֶה נֹפֶשֶׁךָ; וְהָיִיתָ מֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל. **37** And I will take thee, and thou shalt reign over all that thy soul desireth, and shalt be king over Israel.
- לח** וְהָיָה, אִם-תִּשְׁמָע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ, וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי לְשׁוֹם חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עֲבָדִי--וְהָיִיתִי עִמָּךְ, וּבְנִיתִי לְךָ בֵּית-נַיִמָן כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד, וְנָתַתִּי לְךָ, אֶת-יִשְׂרָאֵל. **38** And it shall be, if thou wilt hearken unto all that I command thee, and wilt walk in My ways, and do that which is right in Mine eyes, to keep My statutes and My commandments, as David My servant did, that I will be with thee, and will build thee a sure house, as I built for David, and will give Israel unto thee.
- לט** וְאֶעֱנֶה אֶת-זֶרַע דָּוִד, לְמַעַן זֹאת--אֲךָ, לֹא כָּל-הַיָּמִים. {ס} **39** And I will for this afflict the seed of David, but not for ever.' {S}

2. Yeshayahu 37:35

35 For I will defend this city to save it, for Mine own sake, and for My servant David's sake.' {S} לה וגנותי על-העיר הזאת, להושיעה-- למעני, ולמען דוד עבדי. {ס}

3. Yirmiyahu 33:19-26

19 And the word of the LORD came unto Jeremiah, saying: יט ויהי, דבר-יהוה, אל-ירמיהו, לאמור.

20 Thus saith the LORD: If ye can break My covenant with the day, and My covenant with the night, so that there should not be day and night in their season; כ כה, אמר יהוה, אם-תפרו את-בריתי היום, ואת-בריתי הלילה; וילבלתי היות יומם-ולילה, בעתם.

21 Then may also My covenant be broken with David My servant, that he should not have a son to reign upon his throne; and with the Levites the priests, My ministers. כא גם-בריתי תפר את-דוד עבדי, מהיות-לו בן מלך על-כסאו; ואת-הלויים הכהנים, משרתי.

22 As the host of heaven cannot be numbered, neither the sand of the sea measured; so will I multiply the seed of David My servant, and the Levites that minister unto Me. {S} כב אשר לא-יספר צבא השמים, ולא ימד חול הים--כן ארבה, את-זרע דוד עבדי, ואת-הלויים, משרתי אתי. {ס}

23 And the word of the LORD came to Jeremiah, saying: כג ויהי, דבר-יהוה, אל-ירמיהו, לאמור.

24 'Considerest thou not what this people have spoken, saying: The two families which the LORD did choose, He hath cast them off? and they contemn My people, that they should be no more a nation before them. {S} כד הלוא ראית, מה-העם הזה דברו לאמור, שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם, וימאסם; ואת-עמי, ונאצו, מהיות עוד, גוי לפניהם. {ס}

25 Thus saith the LORD: If My covenant be not with day and night, if I have not appointed the ordinances of heaven and earth; כה כה אמר יהוה, אם-לא בריתי יומם ולילה--חקות שמים וארץ, לא-שמתי.

26 then will I also cast away the seed of Jacob, and of David My servant, so that I will not take of his seed to be rulers over the seed of Abraham, Isaac, and Jacob; for I will cause their captivity to return, and will have compassion on them.' {P} כו גם-זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס, מקחת מזרעו משלים, אל-זרע אברהם, ישחק ויעקב: כי-אשוב (אשיב) את-שבותם, ורחמתיים. {פ}

4. Yechezkel 37:24-25

24 And My servant David shall be king over them, and they all shall have one shepherd; they shall also walk in Mine ordinances, and observe My statutes, and do them. כד ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם; ובמשפטי זלכו, וחקותי ישמרו ועשו אותם.

25 And they shall dwell in the land that I have given unto Jacob My servant, wherein your fathers dwelt; and they shall dwell therein, they, and their children, and their children's children, for ever; and David My servant shall be their prince for ever. כה וישבו על-הארץ, אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו-בה, אבותיכם; וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם, עד-עולם, ודוד עבדי, נשיא להם לעולם.

5. 2 Shmuel 12:7-14

7 And Nathan said to David: 'Thou art the man. {S} Thus saith the LORD, the God of Israel: I anointed thee king over Israel, and I delivered thee out of the hand of Saul; ז ויאמר נתן אל-דוד, אתה האיש; {ס} כה-אמר יהוה אלהי ישראל, אנכי משחתיד למלך על-ישראל, ואנכי הצלתיך, מיד שאול.

ח וְאֶתְנָה לָךְ אֶת-בַּיִת אֲדֹנֶיךָ, וְאֶת-נָשָׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִיקָךְ, וְאֶתְנָה לָךְ, אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה; וְאִם-מְעַט--וְאִסְפָּה לָּךְ, כַּהֲנָה וְכַהֲנָה.

8 and I gave thee thy master's house, and thy master's wives into thy bosom, and gave thee the house of Israel and of Judah; and if that were too little, then would I add unto thee so much more.

ט **מִדּוּעַ בָּזִית אֶת-דְּבַר יְהוָה, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי (בְּעֵינַי),** אֶת אוֹרְיָה הַחִתִּי הַפִּיֵת בְּחֶרֶב, וְאֶת-אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה; וְאֶת הַרְגָתוֹ, בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן.

9 Wherefore hast thou despised the word of the LORD, to do that which is evil in My sight? Uriah the Hittite thou hast smitten with the sword, and his wife thou hast taken to be thy wife, and him thou hast slain with the sword of the children of Ammon.

י וְעַתָּה, לֹא-תִסּוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ--עַד-עוֹלָם: עֵקֶב, כִּי בָזִיתָנִי, וְתִקַּח אֶת-אִשְׁתִּי אוֹרְיָה הַחִתִּי, לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה. {ס}

10 Now therefore, the sword shall never depart from thy house; because thou hast despised Me, and hast taken the wife of Uriah the Hittite to be thy wife. {S}

יא כֹּה אָמַר יְהוָה, הִנְנִי מִקִּים עֲלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ, וְלָקַחְתִּי אֶת-נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ, וְנָתַתִּי לָרַעִיד; וְשָׁכַב עִם-נָשֶׁיךָ, לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ הַזֹּאת.

11 Thus saith the LORD: Behold, I will raise up evil against thee out of thine own house, and I will take thy wives before thine eyes, and give them unto thy neighbour, and he shall lie with thy wives in the sight of this sun.

יב כִּי אַתָּה, עָשִׂיתָ בְּסֵתֶר; וְאֲנִי, אַעֲשֶׂה אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה, בְּגוֹף כָּל-יִשְׂרָאֵל, וּבְגוֹף הַשָּׁמֶשׁ. {ס}

12 For thou didst it secretly; but I will do this thing before all Israel, and before the sun.' {S}

יג וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-נָתָן, חַטָּאתִי לַיהוָה; {ס} וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-דָּוִד, גַּם-יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ--לֹא תָמוּת.

13 And David said unto Nathan: 'I have sinned against the LORD.' {S} And Nathan said unto David: 'The LORD also hath put away thy sin; thou shalt not die.

יד אַפְס, **כִּי-נִאֲצָ נִאֲצַת אֶת-אֵיבֵי יְהוָה, בְּדַבְרֵךְ, הַזֶּה;** גַּם, הַבֵּן הַיְלֻד לָךְ--מוֹת יָמוּת.

14 Howbeit, because by this deed thou hast greatly blasphemed the enemies of the LORD, the child also that is born unto thee shall surely die.'

Kings...

6. Bereshit 14

יד, א וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ-שֹׁנַעַר, אַרְיוֹךְ, מֶלֶךְ אֶלְסָר; כְּדָרְלֶעֱמֹר מֶלֶךְ עֵילָם, וַתִּדְעַל מֶלֶךְ זִימִים. יד, ב עָשׂוּ מְלֻזְמוֹה, אֶת-בְּרַע מֶלֶךְ סָדָם, וְאֶת-בְּרַשְׁעִי, מֶלֶךְ עַמְרָה; שְׂנֵאֵב מֶלֶךְ אֲדָמָה, וְשִׁמְאֵבֵר מֶלֶךְ צִבְיִים, וּמֶלֶךְ בְּלַע, הִיא-צַעַר. יד, ג כָּל-אֱלֹהִים, וְזָבְרוּ, אֶל-עַמְקֵי הַשָּׂדִים: הוּא, יָם הַמֶּלֶח. יד, ד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה, עָבְדוּ אֶת-כְּדָרְלֶעֱמֹר; וּשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מָרְדּוּ. יד, ה וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְּדָרְלֶעֱמֹר, וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיָּכּוּ אֶת-רַפְּאִים בְּעֶשְׂתַּרְתִּי קְרָעִים, וְאֶת-הַזִּזִּים בָּהֶם; וְאֶת, הָאֵימִים, בַּשָּׁוֶה. קְרִיתִים. יד, ו וְאֶת-הַזִּזִּירִי, בְּהַרְרָם שְׁעִיר, עַד אֵיל פֶּאֶרֶן, אֲשֶׁר עַל-הַמִּדְבָּר. יד, ז וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפָּט, הוּא קְדֵשׁ, וַיָּכּוּ, אֶת-כָּל-שָׂדֵה הַעֲמֻלְקִי וְגַם, אֶת-הָאֲמֹרִי, הַיִּשָּׁב, בְּזוֹצֵצֵן תְּמֹר. יד, ח וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סָדָם וּמֶלֶךְ עַמְרָה, וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבְיִים, וּמֶלֶךְ בְּלַע, הוּא-צַעַר; וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם מְלֻזְמוֹה, בְּעַמְקֵי הַשָּׂדִים. יד, ט אֶת כְּדָרְלֶעֱמֹר מֶלֶךְ עֵילָם, וַתִּדְעַל מֶלֶךְ זִימִים, וְאֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר, וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים, אֶת-הַזִּזְמוּשָׁה. יד, י וְעַמְקֵי הַשָּׂדִים, בְּאַרְתִּי בְּאַרְתִּי זֹמֵר, וַיִּגְסוּ מֶלֶךְ-סָדָם וְעַמְרָה, וַיַּפְּלוּ-שָׁמָּה; וְהַנְּשִׂאִים, הָרָה נָסוּ. יד, יא וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-רֶכֶשׁ סָדָם וְעַמְרָה, וְאֶת-כָּל-אֶכְלָם וַיִּלְכוּ. יד, יב וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רֶכְשׁוֹ בֶן-אֲזוּי אַבְרָם, וַיִּלְכוּ; וְהוּא יָשָׁב, בְּסָדָם. יד, יג וַיָּבֵא, הַפְּלִיט, וַיַּגִּד, לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי; וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלְנֵי מִמְרָא הָאֲמֹרִי, אֲזוּי אֲשַׁכַּל וְאֲזוּי עֵגֶר, וְהֵם, בְּעַלֵי בְרִית-אַבְרָם. יד, יד וַיִּשְׁמַע אַבְרָם, כִּי גִשְׁבָּה אֲזוּי; וַיִּרְקֵ אֶת-זִזְיָכִי וַיִּלְדִּי בֵּיתוֹ, שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וַיִּרְדָּף, עַד-דָּן. יד, טו וַיִּזְלַק עֲלֵיהֶם לִלְחָה הוּא וְעַבְדָּיו, וַיַּכֶּם; וַיִּרְדָּפֶם, עַד-זוּזָבָה, אֲשֶׁר מִשְׁמַאֲל, לְדַמְשֶׁק. יד, טז וַיִּשָּׁב, אֶת כָּל-הָרֶכֶשׁ; וְגַם אֶת-לוֹט אֲזוּי וְרֶכְשׁוֹ הַיָּשִׁב, וְגַם אֶת-הַנְּשִׂאִים וְאֶת-הָעַם. יד, יז וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סָדָם, לְקִרְאָתוֹ, אֲזוּרִי שׁוּבוּ מִהַכּוֹת אֶת-כְּדָרְלֶעֱמֹר, וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל-עַמְקֵי הַמֶּלֶח. יד, יח וּמְלָכֵי-צַרְיָה מֶלֶךְ שֵׁלָם, הוֹצִיא לָזָם וַיִּזֶן; וְהוּא כָהֵן, לְאֵל עֵלְיוֹן. יד, יט וַיִּבְרַכְהוּ, וַיֹּאמְרוּ: בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֵלְיוֹן, קִנְיָה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. יד, כ וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן, אֲשֶׁר-מִנֵּן צָרִיף בְּיָדֵךְ; וַיִּתֵּן-לוֹ מַעֲשֵׂר, מִכָּל. יד, כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סָדָם, אֶל-אַבְרָם: תָּן-לִי הַנַּפְשִׁי, וְהָרֶכֶשׁ קִזּוּ-לָךְ. יד, כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם, אֶל-מֶלֶךְ סָדָם: הַרְמוֹתַי יָדִי אֶל-יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן, קִנְיָה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. יד, כג אִם-מוֹזוּט וְעַד שְׂרוּף-נַעַל, וְאִם-אֶקְוֹ מִכָּל-אֲשֶׁר-קָה; וְלֹא תֹאמַר, אֲנִי הֶעֱשִׂיתִי אֶת-

אָבְרָם. יד, כד בלעדי, רק אשר אכלו הנערים, וזולק האנשים, אשר הלכו אתי: ענר אשכל וממרא, הם יקוו וזקם.

7. Bereshit 17:5, 35:10

יִזְהוּ וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמוֹ, אָבְרָם; וְהָיָה שְׁמוֹ אַבְרָהָם, כִּי אֲב-הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ. יִזְמוּ וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד בְּמֵאֵד, וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם; וּמְלָכִים, מִמֶּךָ יֵצְאוּ.
לְהִי וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים, שְׁמוֹ יַעֲקֹב: לֹא-יִקְרָא שְׁמוֹ עוֹד יַעֲקֹב, כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה שְׁמוֹ, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ, יִשְׂרָאֵל. לְהִי, יֵאָמֵר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי, פָּרָה וְרִבְיָה גוֹי וְקָהַל גּוֹיִם, יְהִיָּה מִמֶּךָ; וּמְלָכִים, מִזּוֹלְצֶיךָ יֵצְאוּ.

8. Hoshea 13:9-11

9 It is thy destruction, O Israel, that thou art against Me, against thy help.
ט שְׁחַתֶּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי-בִי בַעֲזָרְךָ.
10 Ho, now, thy king, that he may save thee in all thy cities! and thy judges, of whom thou saidst: 'Give me a king and princes!'
י אֲהִי מַלְכְּךָ אֶפְרַיִם, וַיֹּשִׁיעֶךָ בְּכָל-עָרֶיךָ; וְשֹׁפְטֶיךָ--אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, תִּנְהַל-לִי מְלָךְ וְשָׂרִים.
11 I give thee a king in Mine anger, and take him away in My wrath. {P}
יא אֶתֶּן-לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי, וְאַסַּח בְּעִבְרָתִי. {פ}

9. Devarim 17:14-15

14 When thou art come unto the land which the LORD thy God giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein; and shalt say: 'I will set a king over me, like all the nations that are round about me';
יד כִּי-תָבֵא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יִקּוּק אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ, וַיְרִשְׁתָּהּ, וַיִּשְׁבְּתָהּ בָּהּ; וְאָמַרְתָּ, אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ, כְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר סָבִיבָתִי.
15 thou shalt in any wise set him king over thee, whom the LORD thy God shall choose; one from among thy brethren shalt thou set king over thee; thou mayest not put a foreigner over thee, who is not thy brother.
טו שׁוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ, אֲשֶׁר יִבְחַר יְקוּק אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: מִקְרֵב אֲחִיךָ, תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוֹכֵל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-אֲחִיךָ הוּא.

10. Devarim Rabbah, Shoftim 5

ד"א אשימה עלי מלך רבנן אמרי אמר הקב"ה בעוה"ז בקשתם מלכים ועמדו המלכים מישראל והפילו אתכם **בחרב**, שאול הפילם בהר הגלבוע מנין (ש"א = שמואל א' = ד) נס ישראל מפני פלשתים וגו', דוד נתן מגפה שנא' (ש"ב = שמואל ב' = כד) ויתן ה' דבר בישראל, **אחאב** עצר עליהן את הגשמים שנא' (מלכים א' יז) אם יהיה השנים האלה טל ומטר וגו', **צדקיהו** החרیب את בהמ"ק כיון שראו ישראל מה הגיע מתחת ידי מלכיהם התחילו צווחין הכל אין אנו מבקשין מלך ישראל למלכנו הראשון אנו מבקשין (ישעיה לג) כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו אמר להם הקב"ה חייכם כך אני עושה, מנין שנאמר (זכריה יד) **והיה ה' למלך על כל הארץ וגו'.**

11. Netziv

ואמרת וגו'. אין הפי' אמירה כמשמעו בפה, אלא כלשון ואמרת אוכלה בשר וכדומה. אכן לפי לשון זה הי' במשמע שאין זה מצוה במוחלט למנות מלך אלא רשות כמו ואמרת אוכלה בשר וגו', והרי ידוע בדברי חז"ל דמצוה למנות מלך, וא"כ למאי כתיב ואמרת וגו'?

ונראה דמשום דהנהגת המדינה משתנה אם מתנהג עפ"י דעת מלוכה או עפ"י דעת העם ונבחריהם, ויש מדינה שאינה יכולה לסבול דעת מלוכה, ויש מדינה שבלא מלך הרי היא כספינה

בלי קברניטי, ודבר זה אי אפשר לעשות עפ"י הכרח מצות עשה, שהרי בענין השייך להנהגת הכלל נוגע לסכנת נפשות שדוחה מצות עשה, משי"ה לא אפשר לצוות בהחלט למנות מלך כל זמן שלא עלה בהסכמת העם לסבול עול מלך, עפ"י שרואים מדינות אשר סביבותיהם מתנהגים בסדר יותר נכון, או אז מצות עשה לסנהדרין למנות מלך, ומשי"ה כתיב ואמרת וגו' **שיהא העם מבקשים כך, אז שום תשים וגו'. והא ודאי א"א לפרש שאין בו מ"ע כלל כמו ואמרת אוכלה בשר וגו' וזבחת מבקרך וגו', שאינו אלא לאו הבא מכלל עשה שלא לאכול בלי שחיטה, ה"נ נימא דה"פ שום תשים עליך מלך אשר יבחר וגו' לא תוכל וגו' דוקא אשר יבחר, אבל א"א לפרש הכי דאם כן מאי איריא וירשתה וישבת בה ולא קודם, הא אפילו קודם ירושה שרי לעשות מלך, שהרי יהושע היה כמו מלך כמש"כ הרמב"ם ה"ל מלכים פ"א ה"ג ופ"ג ה"ח יע"ש, וכ"ה בסנהדרין ד"ט, אלא **ע"כ מצוה הוא, ומ"מ אין סנהדרין מצווין עד שיאמרו העם שרוצים בהנהגת מלך,** ומשי"ה כל משך שלש מאות שנה שהיה המשכן נבחר בשילה לא היה מלך, והיינו משום שלא היה בזה הסכמת העם:**

12. Alshich, 1 Shmuel 12:17

כלומר אם היינו ממתנינים עד זמן הרביעה לא היתה באה מאליה והיה סימן ברכה, ועם כל זה על ששאלנוה טרם זמנה לא יבצר ממנו שהוא סימן קללה ומזיק. כך הדבר הזה, שעם היות שאם היית ממתנינים היה הוא יתברך ממליך עליכם מלך, עם כל זה במה שהקדמתם לשאל טרם עת גזרת חכמתו להמליכו, לא יבצר מהיות רע בעיני ה', שמורה במה שלא עצרתם כח להמתין, שהוא כי מאסתם חלילה הנהגתו יתברך אתכם: אז (יח) וירא כל העם מאד את ה'. על שהיו כמואסים הנהגתו ואת שמואל, שהורו כי געלו במשפטיו ויבקשו ישפטם מלכם:

13. Sefer Ha-Chinuch, #71

משרשי המצוה, לפי שאי אפשר לישוב בני אדם מבלי שיעשו אחד מביניהם ראש על האחרים לעשות מצותם ולקיים גזרותיו, מפני שדעות בני אדם חלוקין זה מזה ולא יסכימו כולם לעולם לדעת אחת לעשות דבר מכל הדברים, ומתוך כך יצא מביניהם הביטול והאסיפה בפעולות, ועל כן **צריכין לקבל דעת אחד מהם אם טוב ואם רע,** למען יצלחו ויעסקו בעסקו של עולם, פעם ימצא בעצתו וחפצו תועלת רב ופעם ההיפך, וכל זה טוב מן המחלוקת שגורם ביטול גמור.

14. Abarbanel, 1 Shmuel 8

הביטו וראו הארצות שתהיה הנהגתם על ידי מלכים, ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם **איש מהם כל הישר בעיניו יעשה** ומלאה הארץ חמס מפניהם, ומי יאמר לו מה תעשה? והיום הזה ראינו ארצות רבות תהיה הנהגתם על ידי שופטים ומושלים זמניים נבחרים ביניהם משלשה חדשים לשלשה חדשים ומלך אלקום עמהם, משפט נבחרה להם בסדור מוגבל והמה הרודים בעם העושים במלאכת המלחמות לא יעמוד איש בפניהם אם לשבט אם לארצם לא לחסד, ואם איש יחטא מהם בדבר מה עוד מעט יבואו אחרים תחתיהם ומי אשר חטא יקבל ענשו כראוי באופן שלא יידון לעשות עוד. הלא ידעת אם לא שמעת היות רביעאה דחילא רומ"י רשיעא היתה מושלת בכפה ואכלה כל ארעא ותדושינא ותדקינה בהיות הנהגתה על ידי הקונשו"לי שלמים וכן רבים, ואחרי שמלך בה קיסר לבדו היתה למס. ועוד היום מלכות וינצי"א הגברת רבתי בגוים שרתי במדינות, ומלכות פלורניצי"א צבי הוא לכל הארצות, ומלכות גינוב"א דחילא ותקיפא, ולוק"ה ושיינ"ה ובולוני"א ומלכות אחרות אין מלך בהם כי אם הנהגת המנהיגים הנבחרים מימים קצובים לימים קצובים כמו שזכרתי, והמה המלכות הישרות אין בהם נפתל ועקש לא ירים איש את

ידו ואת רגלו על כל דבר פשע, והמה כובשות ארצות לא להם בחכמה בתבונה ובדעת, וזהו כלו ממה שיורה שמציאות המלך אינו הכרחי ומחוייב בעם כל שכן שהוא מזיק מאד וענינו סכנה עצומה אל עמו ואל עבדיו שיהיה בידו להשמיד להרוג ולאבד כפי העולה על רוחו.

15. Devarim 17:18-20

יח וְהָיָה כְשִׁבְתּוֹ, עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ-- וְכָתַב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת, עַל-סֵפֶר, מִלְּפָנָי, הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. **18** And it shall be, when he sitteth upon the throne of his kingdom, that he shall write him a copy of this law in a book, out of that which is before the priests the Levites.

יט וְהָיְתָה עִמּוֹ, וְקָרָא בּוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּו-לְמַעַן יִלְמַד, לִירְאֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו, לְשָׁמֵר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, לַעֲשֹׂתָם. **19** And it shall be with him, and he shall read therein all the days of his life; that he may learn to fear the LORD his God, to keep all the words of this law and these statutes, to do them;

כ לְבַלְתִּי רוּם-לִבּוֹ מֵאַחֵיו, וּלְבַלְתִּי סוּר מִן-הַמִּצְוָה יְמִין וּשְׂמָאל--לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו עַל-מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו, בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל. {ס} **20** that his heart be not lifted up above his brethren, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left; to the end that he may prolong his days in his kingdom, he and his children, in the midst of Israel. {S}

16. Abarbanel

ואמר שהוא הזהירו על זה לבלתי רום לבבו מאחיו, רוצה לומר כי בהיותו מלך טבע השררה והמלכות יפתוהו להתגאות, ולזה הוצרך להזהיר אותו ולצוות עליו ביחוד ליראה את ה' אלהיו ולהשפיל את יצרו כדי שלא ירום לבבו מאחיו ולא יתגאה במלכותו ובזה הדרך עצמו נתן הסבה למה צוהו ביחוד על שמירות התורה. ואמר שיהיה זה לבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל, רוצה לומר שאף על פי שאינו משועבד כל כך למשפטי התורה יהיה נזהר שלא יעבור ולא יסור ממנה ימין ושמאל, **וכמאמר דוד שאמר (תלים י"ט) גם עבדך נזהר בהם...**

י יִרְאֵת יְהוָה, טְהוֹרָה--עוֹמְדָת לְעַד: מְשֻׁפְּטֵי-יְהוָה אֱמֶת; צְדָקוֹ יַחְדָּו. **10** The fear of the LORD is clean, enduring for ever; the ordinances of the LORD are true, they are righteous altogether;

יא הַנְּחֻמָּדִים--מִזָּהָב, וּמִפָּז רָב; וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ, וְנֹפֶת צוּפִים. **11** More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold; sweeter also than honey and the honeycomb.

יב גַּם-עֲבָדְךָ, נִזְהָר בָּהֶם; בְּשִׁמְרָם, עֲקֹב רָב. **12** Moreover by them is Thy servant warned; in keeping of them there is great reward.

יג שְׂגִיאוֹת מִי-גִבּוֹן; מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי. **13** Who can discern his errors? Clear Thou me from hidden faults.

יד גַּם מִזְּדִים, חֲשֹׂךְ עֲבָדְךָ-- אֵל-יְמִשְׁלוּ-בִּי אֲזִ אֵיתָם; וְנִקִּיתִי, מִפֶּשַׁע רָב. **14** Keep back Thy servant also from presumptuous sins, that they may not have dominion over me; {N} then shall I be faultless, and I shall be clear from great transgression.

טו יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ: יְהוָה, צוּרִי וְגֹאֲלִי. **15** Let the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before Thee, {N} O LORD, my Rock, and my Redeemer. {P}